

at gaa mod Overgrebene fra Folkethingets Side, er den dog villig til at vige Bladsen, saasnart en anden Regjering var bedre istand til at gennemføre Forsvarssagen. Dersom det nu altsaa var Flertallets alvorlige Mening at faae Noget ud af Forsvarssagen, burde dets Betænkning og Dagsorden dog give nogen Anvisning paa Hovedtrækkene i en Forsvarsplan, som de to Thing kunde antages at kunne blive enige om og paa denne Maade bane Veien for, at der kunde komme Noget ud af Sagen. Men dette gjør Flertallet ikke. Vi faae noget Negativt at vide og nogle Udtalelser at høre, der dreie sig om Enkelthederne ved Kjøbenhavns Befæstning, og som ganske vist giver Løfter i stor Almindelighed om Folkets gode Villie til at gjøre Noget for Forsvarssagen, men alle Hovedpunkterne, som det kommer an paa at faae Noget at vide om, naar man skulde tænke sig et nyt Grundlag for Forsvarets Ordning, hører man Intet til. Jeg erkjender, at det i Enkelthederne ikke kan være et Udvalgs Sag at fremsætte Forslag, det kan det ikke, og i saa Henseende er jeg enig med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen); men disse Hovedpunkter, hvorvidt man, naar man ikke vil have Kjøbenhavn befæstet, da vil have den som en aaben By, og om man vil have en Fæstning et andet Sted og af hvad Bestaaffning, ere Spørgsmaal, som væsentligt kun Rigsdagen kan afgjøre Noget om, og som det derfor efter min Opfattelse er Udvalgets og Udvalgets Flertals bestemte Pligt at udtale sig om, og ligeledes gjælder det med Hensyn til Flaaden, hvor vi nu ogsaa ere komne ind paa det kuriøse Forhold, at de Herrer ikke ville tilraade at give Nogetsomhelst extraordinært, og at Ordføreren for Finantsloven forleden Dag endog gif saavidt, at han sagde: Da vi ikke kunne blive enige om at gjøre noget Extraordinært, ville vi ogsaa knappe af paa de ordinære Bevillinger til Flaaden. Om disse Punkter udtaler det ærede Flertal sig ikke i Betænkningen. Det er et Ansvar, det skubber fra sig, skjøndt det forlanger Ansvar paa mange andre Steder. Det er Things Udvalgs Pligt, efter min Opfattelse, at fremkomme med en bestemt Udtalelse, saaledes at den kan tjene som Grundlag for Sagens videre Fremme; det er paa Tide, at vi faae noget Saadant. Det, som de Herrer

nu gjøre ved ikke at fremkomme med noget Positivt, men kun at holde sig til det rent Negative, er, at de stabe en ny Udgave af 1858, en ny Udgave af det Aar, som Flertallets Betænkning begynder med, nemlig 1858, hvor man paaregnede hele "Generationer", hele Menneftaalderne, som man havde Tid til at kunne vente, inden man kunde blive færdig med Forsvarssagen. Vi skrive nu 1883, altsaa 19 Aar efter Krigen 1864, men man er ikke kommen saavidt endnu, at man har blot Spor af et eneste Udgangspunkt for denne Sags Behandling. Hvor naar tro de Herrer, vi blive færdige? Er det ikke det Samme nu som dengang, nemlig at man "tilsidesætter" de militære Hensyn for andre Hensyn, og, mine Herrer, naar man gjør det, kan det let være, at der ovenpaa et nyt 1858 ogsaa kan komme et nyt 1864, og saa kan det ikke nytte Noget, at man undskylder sig med, at det var politiske Grunde, der gjorde det. Nei, Straffen kommer i saa Tilfælde til at ramme ikke alene alle dem, der nu kunne finde paa en eller anden Undskyldning og sige, det er Venstre, der har gjort det for Høire, og Høire, der har gjort det for Venstres Skyld. Nei, Straffen kommer derimod til at ramme hele Landet og dem, der til den Tid skulle gjøre Tjeneste ved Forsvaret. Derfor kan jeg ikke tilraade at standse Sagen, saaledes som den ærede Ordfører for Flertallet har foreslaaet det. Jeg anser det for en Pligt for Udvalget — det er min personlige Opfattelse — at give en positiv Udtalelse, saaledes at der kan være Noget til Veiledning til Sagens Fremme senere, og det er derfor, jeg har været med til at foreslaa Sagens Tilbagevisning til Udvalget. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), som før havde Ordet, foreslog Vedtagelsen af en Dagsorden, som gif ud paa, at der skulde nedsettes en blandet Kommission. Jeg kan for mit Vedkommende ikke tilraade dette Forslag. Jeg anser det for en fuldstændig Falliterklæring fra Folkethingets og det af Folkethinget nedsatte Udvalgs Side, at det siges, vi kunne ikke gjøre det, men en Kommission udenfor, nedsat af Regjeringen, kan gjøre det. Jeg anser det for en Pligt for det af Thinget nedsatte Udvalg at behandle Sagen videre, og jeg kan ikke være med